

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Πληροφορίες: Κωνσταντίνος Απέργης
Ειδικός Επιστήμονας
Ηλεκτρον. Δ/νση: k.apergis@synigoroskatanaloti.gr

Αθήνα 19 Σεπτεμβρίου 2016

Αριθ. Πρωτ. :27775

Αρμόδια: Δρ. Αθηνά Κοντογιάννη
Αναπληρώτρια Συνήγορος Καταναλωτή

ΠΡΟΣ:

1.

2. ΕΥΔΑΠ Α.Ε.

Διεύθυνση Εξυπηρέτησης Πελατών
Ωρωπού 156
11146
Γαλάτσι

ΘΕΜΑ: Έγγραφο Σύσταση-Πόρισμα σχετικά με την με αρ. πρωτ. εισερχ. 17566/10-6-2016 αναφορά της κ.

Σε συνέχεια της διερεύνησης της εν θέματι αναφοράς, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων μας, κατ' άρθρο 4 παρ. 5 ν. 3297/2004 (ΦΕΚ 259 Α'), κατόπιν ενδεδειγμένου ελέγχου του φακέλου της υπό κρίση διαφοράς, σχετικά με χρέωση για καταγεγραμμένη κατανάλωση ύδατος 1464 κ.μ. για χρονικό διάστημα τριμήνου, ήτοι από 18.11.2015 έως 16.02.2016 και αρχικής αξίας 9.201 ευρώ, λόγω ύπαρξης αφανούς διαρροής της παροχής ύδρευσης του ακινήτου, η οποία μειώθηκε με σχετική απόφαση της Επιτροπής Αναβάθμισης Παρεχόμενων Υπηρεσιών και Διαχείρισης Αιτημάτων Πελατών στο ποσό των 902,91 ευρώ και έχοντας υπόψη ότι:

1. Η αξίωση του καταναλωτή για περιορισμό των χρεώσεων, οι οποίες προκύπτουν από ασυνήθιστα αυξημένη κατανάλωση ύδατος (τουλάχιστον 50% σε σχέση με τη συνήθη κατανάλωση), δύναται να θεμελιώνεται στις επιταγές της καλής πίστης (288 ΑΚ), η οποία μετά από την κατά περίπτωση συγκεκριμενοποίηση της, με βάση τις αρχές και τα αξιολογικά κριτήρια που διέπουν την έννομη τάξη αλλά και τις γενικά παραδεκτές στην κοινωνία και τις συναλλαγές αντιλήψεις, μπορεί να επιβάλλει την αναπροσαρμογή της παροχής, εφόσον καθίσταται δυσβάστακτη, λόγω μεταγενέστερης μεταβολής των συνθηκών (βλ. Μ. Σταθόπουλος, Γενικό Ενοχικό Δίκαιο, 2004, σελ. 210 επ. Επίσης ΟΛΑΠ 9/1997, ΑΠ 63/2000, 1976/1999). Οι ανωτέρω διατάξεις τυγχάνουν εφαρμογής στις περιπτώσεις όπου εκδηλώνονται κίνδυνοι, οι οποίοι δεν μπορούν συνήθως να αποφευχθούν από έναν επιμελή καταναλωτή, όπως σε ορισμένες περιπτώσεις όπου η αυξημένη κατανάλωση αποδίδεται σε μόνιμες ή παροδικές αφανείς διαρροές,

ενδεχομένως και σε μικρές δυσδιάκριτες διαρροές σε εμφανή σημεία της εγκατάστασης, οι οποίες δεν μπορούν να αποφευχθούν με τα συνήθη μέτρα επιμέλειας (π.χ. μέσω συχνής συντήρησης, ή επίβλεψης ή ανανέωσης υπογείων εγκαταστάσεων, ταχείας επισκευής αφανών ή δυσδιάκριτων βλαβών και φθορών που προκαλούν διαρροές, μόνιμες ή παροδικές) ή, τέλος, και σε κάποιες περιπτώσεις μη ηθελημένης αυξημένης κατανάλωσης (π.χ. κακή χρήση αυτόματου ποτισμού, υπερβολικά αυξημένη χρήση ύδατος κατά την εκτέλεση εργασιών, ανέγερση οικοδομών, κλοπή ύδατος κ.λ.π.).

Η μείωση της αξίας των ανωτέρω χρεώσεων προβλέπεται και στο οικείο ρυθμιστικό πλαίσιο της προμήθειας ύδατος (βλ. 3.2.5 Κανονισμού Λειτουργίας Δικτύου Ύδρευσης (ΦΕΚ Β' 552/2009).

2. Σύμφωνα με τα άρθρα 16 και 19 παρ. 1 και 4 του ν. 1068/1980, όπως ισχύει, επιβάλλεται υπέρ της εταιρείας τέλος χρήσης υπονόμων (τέλη υπηρεσιών αποχέτευσης), το οποίο εισπράττεται με τους λογαριασμούς ύδρευσης και υπολογίζεται ως ποσοστό επί της αξίας του καταναλισκόμενου ύδατος, όπως καθορίζεται από τις εκάστοτε υπουργικές αποφάσεις καθορισμού τιμολογίων.

Σχετικά με την επιβολή του τέλους χρήσης υπονόμων, το οποίο αποτελεί νόμιμο πόρο της εταιρείας και αφορά στη χρήση, συντήρηση και ανάπτυξη του αποχετευτικού δικτύου, θα πρέπει να επισημάνουμε τα εξής: Σύμφωνα με το ισχύον σχετικό κανονιστικό πλαίσιο, ο προσδιορισμός της αξίας του τέλους συντελείται μέσω δύο κριτηρίων: του μεγέθους της κατανάλωσης ύδατος, αντί ενός ορισμένου, σταθερού ποσοστού, καθώς και της χρήσης του αποχετευτικού δικτύου (βλ. σχετικές εκπτώσεις για κήπους).

Κατά συνέπεια, όπως προκύπτει από τη συστηματική και τεολογική ερμηνεία των σχετικών διατάξεων, ο υπολογισμός του τέλους αποχέτευσης επί του συνόλου της καταγεγραμμένης κατανάλωσης σε περιπτώσεις εκτάκτων καταστάσεων, όπου παρουσιάζεται ιδιαίτερα αυξημένη μη «πραγματική» κατανάλωση, χωρίς μάλιστα να γίνεται χρήση του αποχετευτικού δικτύου, όπως στις περιπτώσεις των αφανών διαρροών, δεν έχει έρεισμα στο νόμο και καταλήγει στην επιβολή ποσών που υπερβαίνουν τα νομίμως προβλεπόμενα όρια, σύμφωνα με τον σκοπό της σχετικής διατάξεως. Περαιτέρω, ο ανωτέρω υπολογισμός συνιστά καταχρηστική άσκηση δικαιώματος (281 ΑΚ) καθώς, σύμφωνα με τα ανωτέρω εκτεθέντα, υπερβαίνει προφανώς τον οικονομικό και κοινωνικό σκοπό της επιβολής τελών χρήσης υπονόμων και θα πρέπει να περιορίζεται στον υπολογισμό του ως ποσοστού επί της συνήθους κατανάλωσης, έστω αυξημένης κατά το μέρος όπου γίνεται χρήση του αποχετευτικού δικτύου (βλ. και ΜπρΑθ 248/2011 σχετικά με την επιβολή τελών αποχέτευσης επί της πραγματικής κατανάλωσης και υπ' αριθ. 5001/2012 ΕφΑθ σχετικά με το δικαίωμα του εργολάβου της ιδιότυπης σύμβασης μίσθωσης έργου παροχής υπηρεσιών αποχέτευσης να εισπράττει αμοιβή μόνο για το παρασχεθέν έργο).

3. Σύμφωνα με το άρθρο 1.4 του Κανονισμού Λειτουργίας του Δικτύου Ύδρευσης, ο ιδιοκτήτης του υδρευομένου ακινήτου, έχει υποχρέωση να φροντίζει για τη διατήρηση της καλής κατάστασης του φρεατίου, καθώς και των εξαρτημάτων της παροχής που περιέχονται σε αυτά.

Επιπλέον, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 300 ΑΚ, ο μέσος συνετός καταναλωτής οφείλει να επιδεικνύει την από τις περιστάσεις κοινωνικώς επιβαλλόμενη συμπεριφορά, ώστε να μη συμβάλλει στην επέλευση ή επέκταση της ζημίας. Η μη τήρηση της ανωτέρω από τις περιστάσεις κοινωνικώς επιβαλλόμενης συμπεριφοράς (διατήρηση της καλής κατάστασης του φρεατίου καθώς και των εξαρτημάτων της παροχής) είναι ικανή να επιφέρει ή να επεκτείνει τη ζημία και να οδηγήσει στον αποκλεισμό ή τη μείωση της αποζημίωσης.

Δεδομένων των ανωτέρω και έχοντας υπόψη:

α) Τη με α.π. 22/2016/000023716419/10-6-2016 βεβαίωση του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), από την οποία προκύπτει ότι η καταναλώτρια από τις 13-12-2013

έως την ημερομηνία έκδοσης αυτής, ήταν άνεργη,

β) ότι, ακόμη και μετά τη μείωση της υπό κρίση οφειλής από την εταιρεία, αυτή παραμένει ιδιαίτερα δυσβάστακτη για την καταναλώτρια που επικαλείται οικονομική αδυναμία,

γ) ότι η κατανάλωση είναι πολλαπλάσια σε σχέση με τη συνήθη κατανάλωση της υπό κρίσης παροχής και

δ) το γεγονός ότι η εταιρεία επιβάλλει τέλη αποχέτευσης επί της αξίας της αφανούς διαρροής,

με σκοπό τη συμβιβαστική επίλυση της υπό κρίση διαφοράς, ο Συνήγορος του Καταναλωτή:

I) **Απευθύνει** Σύσταση προς την εταιρεία ΕΥΔΑΠ Α.Ε. να προχωρήσει στην τιμολόγηση της υπό κρίση κατανάλωσης, όπως έχει ήδη πράξει, **αφαιρουμένων όμως των σχετικών τελών αποχέτευσης.**

II) **Καλεί** την εταιρεία ΕΥΔΑΠ Α.Ε. και την κ., να γνωστοποιήσουν στην Αρχή εγγράφως, εντός δέκα (10) ημερών από την λήψη της παρούσας, εάν αποδέχονται τα διαλαμβανόμενα στην παρούσα έγγραφη Σύσταση.

III) **Αποφασίζει** ότι σε περίπτωση που η εταιρεία ΕΥΔΑΠ Α.Ε. και η κ..... δεν αποδεχθούν τα διαλαμβανόμενα στην παρούσα Σύσταση, τότε ο Συνήγορος του Καταναλωτή θα ενεργήσει σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην παρ. 5 του αρθρ. 4 του ν. 3297/2004 (ΦΕΚ Α΄ 259/23.12.04).

Ο ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ

Λευτέρης Γ. Ζαγορίτης

